

332 SERİ NO'LU TAHSİLAT GENEL TEBLİĞİ(*)

Belge türü	Tebliğ (Mülga)
Kanun	AMME ALACAKLARININ TAHSİL USULÜ HAKKINDA KANUN
Tebliğ grubu	TAHSİLAT GENEL TEBLİĞLERİ
Tarih	14.03.1970
Sıra no	332

Bakanlığa intikal eden hâdiselerden Âmme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkındaki 6183 sayılı Kanunun tatbikatı dolayısıyla 780 sayılı Af Kanunu muvacehesinde âmme borçlusundan alınacak teminat miktarının tayininde tereddüde düşüldüğü anlaşıldığından keyfiyetin tanzihine lüzum hasıl olmuştur.

Bilindiği üzere; 6183 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi, yapılan inceleme esnasında vergi kaçakçılığı yaptığı tesbit edilenler hakkında ilk hesaplara göre belirtilen miktar üzerinden bulunan vergi aslı ile kaçakçılık cezasını karşılayacak teminat alınacağını âmirdir. Kanunda âmme alacağının korunması bölümünde yer alan bu hüküm takdiri olmayıp âmir bir hüküm bulunduğundan tatbikatta hakkında kaçakçılık cezası salınması icap eden her borçludan âmme alacağının aslını ve vergi cezasını karşılayacak miktarda teminat alınmaktadır.

9/8/1966 tarihinde yürürlüğe giren Bazı Suç ve Cezaların Affı Hakkındaki 780 sayılı Kanunun 8 inci maddesinde ise mükellef veya sorumlular adına 31/12/1965 tarihine kadarki dönemlere ait olarak kesilmiş olup, bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar tahsil edilmemiş bulunan vergi cezaları ile uygulanan gecikme zamlarının taallûk ettikleri vergi asılları kanunun mer'iyetinden itibaren altı ay içerisinde ödendiği takdirde affedileceği, ihtilâflı vergilerde tarafların malî ve idarî kaza mercilerine müracaatları ve ihtilâfın sonunda vergi aslının süresinde ödenmesi kaydıyla aftan istifadelerine mani olunmayacağı hususunu hükme bağlamıştır.

Bu hüküm muvacehesinde Bakanlıkça 780 sayılı Kanunun 6183 sayılı Kanundan daha muahhar olması, ayrıca kanunda bu kabil haller dolayısıyla ne miktar teminat isteneceğine dair bir kaydın bulunmaması hususları nazara alınarak sözü edilen maddeye göre vergi cezaları içinde teminat istenmesi halinde mükelleflerin peşinen kendilerinin Af Kanunu hükümlerinden istifade ettirilmiyecekleri kanaatine sahip olacağı, binaenaleyh böyle bir düşünceye meydan verilmemesi için haklarında 6183 sayılı kanunun 9 uncu maddesine göre muamele yapılması gereken şahıslardan sadece salınan veya salınması muhtemel olan vergi aslı ile bunun % 10 unu karşılayacak miktarda teminat alınmasının gerekeceği uygun görülmüş ve tatbikata da bu yolda yön verilmiş bulunmakta idi.

Ancak son zamanda Bakanlığa intikal eden muhtelif hâdiselerden Danıştay'ca ittihaz olunan müteaddit kararlarda, 780 sayılı Af Kanunu gereğince vergi aslı süresinde ödendiği takdirde vergi cezalarının terkininin gerektiği ve vergi aslının kanunî süresinde ödenmemesi halinde cezasında ortadan kalkmasına imkân olamayacağına binaen mükellef veya sorumluların istikbale muz'af bir vecibeyi yerine getirmiş olarak kabulünün uygun olamayacağına karar verildiği anlaşılmıştır.

Danıştay'ın tevali eden ve müstakar bir hal almış bulunan bu kararları karşısında tatbikata bir veçhe vermek ve yeknesaklığı temin etmek gerekmektedir.

Bu itibarla, badema 6183 sayılı Kanunun. tatbikatı dolayısıyla alınacak teminatların veya ihtiyatî haciz miktarının âmme alacağının aslı ile vergi cezalarını karşılayacak miktarda olmasına dikkat edilmesi, bundan önce 780 sayılı kanun hükmü gözönünde bulundurularak sadece vergi aslı ve % 10 zamma tekabül edecek miktarda teminat alınmış veya ihtiyatî haciz tatbik edilmiş ise derhal ikmalinin sağlanarak ceza içinde teminat alınması uygun görülmüştür.

Bilgi edinilmesi ve hazine hukukunun suiniyet sahibi mükelleflere karşı siyaneti bakımından bu genel yazı esasları dairesinde hareket edilmesi hususunun sür'atle alâkalılara duyurulması rica olunur.

(*) Güncelliği Kalmamıştır.

